

III. Kapitel.

Svaredees kan man forpge det aarlige Udbytte af Rlynderfiskerierne inden for Stagen?

Ved at forhindre Misbrug af de vdrdisfulde Rlynderarteres Individider under givne Styrrelser (Længder).

Naar der tales om Indførelse af Forbud mod at ilandbringe eller sælge Undermaalsfisk for at frede Fiskebestanden, bliver det første Spørgsmaal: Kan man virkelig i Praksis beståre Fiskebestanden efter en saadan bestemt Linie? Er man ikke nødt til uden videre at tage, hvad der kommer i Fiskeredsfaberierne?

Jeg skal her bortse fra de Vanskeligheder, der mulig maatte fremkomme ved, at Rattegat for Størstedelen er internationalt Forband, og kun se paa Sagen fra et rent dansk Fiskeristandpunkt.

Rødspættefiskeriet indenfor Stagen drives for Størstedelen som et særligt Fiskeri, det vil sige med særlig dertil konstruerede Rødfaber, enten Vaad eller Garn, hvis Massestørrelse er beregnet paa Rødspætter. Samtidig fanges i disse Rødfaber tilfældig ogsaa andre Fisk, nemlig de andre Fladfisk, Torst, Stenbider etc.

Der fanges imidlertid ogsaa Rødspætter paa andre Maader, særlig i vore Smaafarvande, nemlig med Kroge, der sættes specielt efter Rødspætter og agnes med Orm (*Arenicola*), s. Gts. i Lille Bælt. Dette er de særlig til Rødspættefangst brugte Rødfaber, der ere af større Betydning.

Rødspættens fanges desuden i Fiskeredsfaber, der ikke særlig ere bestemte for den, s. Gts. i Tungevaad (Rattegat), i Kullervaad (Stagen—Nalbæ), (Vanddragningsvaad), i Nalehaandvaad (Rimfjorden), for en ringe Del ogsaa i Naledrivvaad, samt i endnu flere Arter Vaad (Silbevaad, Dybsvaad, Lobisvaad etc.), endelig ogsaa i Ruser, mest Torstfuser og Bundgarn — og maaste i ringere Mængde i Tunge-, Torst- og Kullergarn. — At Rødspætter undertiden ogsaa bide paa Kroge, der ere satte efter andre Fisk, er en Selvfølge; dette sker dog kun i ringe Grad.

Ved næsten alt Fiskeri hos os efter Rødspætter gaar det ud paa at fange dem levende og bevare dem levende i Dam eller Hyttefad. Dette lykkes for alt Vaadfiskeri i Dampfartøjer særdeles godt, saa at det kun er et Særshn, naar man i Vaaddet faar døde Rødspætter. Jeg har personlig aldrig set dette, og tvivler om, at det finder Sted nogenstunde under blot nogenlunde normale Forhold; men jeg har hørt omtale, at man med Dampsil skal kunne hive Vaaddet saa hurtigt ind, at Fiskene skulle kunne tage Stede deraf. Sligt gør man imidlertid vist kun en Gang, da Fiskeriet jo saa er spildt.

Det gaar i Regelen meget let for Snurrevaadsfiskerne i de store Fartøjer at fange Fisken levende, og det gaar endnu lettere i de smaa, hvor Trækkene ere kortere og Fiskemassen i Vaaddet mindre.

Hvad der her er sagt om de Vaad (Snurrevaad), der særlig ere konstruerede til Rødspættefangst, gælder ogsaa som Regel om de øvrige Vaad, der tilfældig fange Rødspætter, saasom Tunge-, Nalehaand- og Naledrivvaad. For Kullervaaddet eller Vanddragningsvaaddet, som det bruges paa Stagen og ved Nalbæ (og enkelte andre Steder) stiller Sagen sig dog lidt anderledes. Vel fikes Rødspættene levende i det, men da Vaaddet som oftest bruges om Matten i Mørke, og hele Fangsten hales i Land paa og i Sandet ved Kysten, vil Fangsten nok kunne leve, om den udfastedes snart igen; men den er ikke beregnet paa at leve, da man ikke har og ikke kan have Hyttefade liggende i Vandet ved Stagen. For øvrigt gælder det ogsaa Fiskeriet med smaa Soller fra Stagen og Nalbæ og alle de havneløse aabne Kyster, at Fangsten ikke er beregnet paa at leve; men ogsaa i disse Tilfælde kan man gaa ud fra, at Rødspættene fanges i fuld levedygtig Stand.

Det er ikke enhver Fiskeart, der saaledes som Regel kan fanges fuldt levedygtig, jeg behøver blot at nævne Fisk som Hornfisk, Svillinger, Sild etc., selv om de fanges i